

κοῦ μεριδίου, ἄλλοι τὸ διπλάσιον, τριπλάσιον, δεκαπλάσιον, κλπ. ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους.

Διὰ τὰ ἄγoura κράτη, ὅπως τὸ ἰδικόν μας, ὅπου ἡ εἰσπραξις τοῦ «ἀμέσου» φόρου φέρει πολλάκις εἰς ἀπιστεύτους σκληρότητας καὶ ἀδικίας, ὁ καλύτερος τρόπος τῆς διανομῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων εἶνε ὁ ἔμμεσος. Εἶνε ὁ πλεόν ἀνέξοδος, ὁ πλεόν ἀνεπαίσθητος, ὁ πλεόν μαλακὸς καὶ δύναται νὰ εἶνε καὶ ὁ πλεόν δίκαιος καὶ ὡς φωνάζουν ὅσον θέλουν οἱ θεωρητικοσοσιαλιστές.

Αὐτὰ διὰ τὸ ἀστικὸν κράτος!

Ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα ἂν θέλετε νὰ φθάσωμεν εἰς Πλατωνικὴν ἢ Λενινικὴν πολιτείαν, ὅπου κοινὰς φασιν εἶναι τὰς κτήσεις καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ ὅπου ὡς μόνον φόρον θὰ παρέχῃ κανεὶς τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸ σύνολον. Οἱ τεμπέληδες θὰ φυλακίζονται ἢ θὰ τουφεκίζονται, οἱ ἄρρωστοι θὰ στέλλονται εἰς τὰ νοσοκομεῖα διὰ νὰ γίνουν καλὰ καὶ ν' ἀναπληρώσουν τὴν ἐργασίαν τοῦ χρεωστοῦν.

Εἰς τὸ ἀστικὸν κράτος θὰ πληρώνουν ὅμως καὶ πρέπει νὰ πληρώνουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἰς χρήματα τὸ μερίδιόν τους καὶ πτωχοὶ καὶ πλούσιοι καὶ ἄστοι καὶ προλετάριοι. Δὲν ἀρκοῦν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κράτους οἱ ὀλίγοι ὅσον πλούσιοι καὶ ἂν εἶνε.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ξέθωρη ἡ φορεσιά του παλῶμένη.
Κι' ἡ Κοινωνία ἀλλάξε : «Ντροπὴ του!
Ποῦ τὴν πεντάρα τόσο ἔχει δεμένη!»

Φανταστὴ καὶ φρέσκα 'ναὶ ἡ στολή του.
Κι' ἡ Κοινωνία ἀλλάξε μὲ φούρια :
«Ντροπὴ του ποῦ ξοδεύει σὲ καινούργια.»

Τίς νύχτες περπατεῖ κ' ἡ Κοινωνία
Ξανὰ φωνάζει ὀπίσω του : «Ντροπὴ του!
Χαμένος νεὶός ποῦ πάει στὴν ἀσωτεία.»

Τρυπώνει ἀπὸ 'νωρὶς στὴν κάμαρή του :
«Στενὸ μυαλὸ» γανγίζουν τὰ στόματα
Κι' ἀπάνω του ξεσποῦν ὅλα τὰ σκώμματα.

Σκυμμένο καὶ θλιπτό τὸ μέτωπό του
Κι' ἀπὸ τὸν κόσμὸ πέρα τραηγμένος :
«Λόξα θὰ τοῦρθε, πάει, ἀλλοίμονό του!»

Στὰ γλέντια, στὴ χαρὰ 'ναὶ βουτηγμένος,
Λυσάει κατ' ἀπάνω του ἡ μανία.
τῆς Μέγαιρας ποῦ λέμε Κοινωνία !

Καλαμάτα.

ΠΟΤΗΣ ΨΑΛΤΗΡΑΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μὲ τὸν καιρὸ, τὸ εἶσωμα καὶ τὴ δημιουργικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἰωαννικῶν του, τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιβολὴν του, καὶ τὸ παγκόσμιον κυρὸς του ο πνευματικὸς ἰώσους ὠρθονοταν ἀπὸ σταθμὸν σὲ σταθμὸν τοῦ κυκλίου τῶν ἐνεργειῶν του σὺν πελώριος θεῖκος ἰσχυρὸς μεσ' ἀπ' τὴν ἄδυσσο τοῦ λαοῦ του. Ἡ ἱστορία τῶν ἱεροφειτῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἅμα λογαριάζει κανεὶς τὸ θεωρητικὸ μονάχι στοιχείον τῶν ἀναλογίων ζωντανεφε μὲ τὴν ὁράσιν καὶ τὴν ψυχικὴν πού ἀνάπτυξαν στὴν τελευταίαν ἐκατονταετηρίδα οἱ Ῥώσσοι ἱεροφειτὲς τοῦ Ῥωσσοῦ καὶ γενικοῦ καθαρμοῦ. Καὶ πόρρσαν αὐτοὶ μὲ τὸ λόγο καὶ τὴν πίστη νὰ σκεπάσουν — καινούργια ἀποκάλυψιν τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς — τὸν Ἀπολυταρχισμό μὲ τίς ἀντινομικὰς τοῦ ὑποδλητικότητες. Ἰ' αὐτὸ ἅμα ὠρίμασαν οἱ σκοπιμότητες τῆς ὑψηλῆς προσπάθειας τοὺς ἀνάγκρουνσαν ὅλα τὰ σείστρα τῶν ψυχολαγαγμῶν τοὺς χτυπώντας στὴθος μὲ στῆθος σ' ἀνοιχτὸ πιά πόλεμον τὸ ἑακὸ. Ἀληθινοὶ «εἰὸ Θεοῦ» ἀπ' τὰ κότεργα τοῦ Καυκάσου, ἀπ' τίς φυλακὰς τοῦ Πετροπανύδου, ἀπ' τὰ δεσμοτήρια τῆς Σιδηρίας, ἀπ' τὴν ἐξορία, τὰ μαρτύρια τῆς θανατερῆς ἀγωνίας μὰ καὶ τὴν ἀταπεινάτην ψυχολαγαγμὴν ἀφοσίωσιν στὴν ὑψηλὴν ἀποστολή τοὺς ἐγράψαν μὲ τὸ αἷμα τοὺς, τὴ χολή τοὺς, τὴ φλόγα τοὺς, τὸν ψυχισμό τοὺς καὶ τὴν ἀποκαλυπτικὴν μανίαν τοὺς τὴν Καινούργια Ἐπαγγελία. Καὶ χτυπώντας σὺν ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου μὲ τὴν ρομφαία τοῦ λόγου τοὺς καὶ τὸν ξεραίνον τῆς ὁργῆς τοὺς τὴ Ῥωσσοικὴ γῆ εἶδαν ν' ἀναβλύξῃ πρόθυμα καὶ πλουσιόπαρχα τοῦτῃ τὸ θεῖκὸ μάνα γιὰ τοὺς Ῥώσσους πασῶν τῶν Ῥωσσοῶν, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅλης τῆς Οἰκουμένης.

II

Ἄς δοῦμε τώρα τί ἀκριβῶς εἶνε ὁ Μαξιμαλισμός. Ὡς σύστημα θεωριῶν κ' ὡς προσφορὰ ζωῆς. Κ' ἔχοντας στὸ νοῦ μας σ' ὅτι προείπαμε στὴ περασμένη συνέχεια τοῦ δευτέρου μέρους τῆς μελέτης αὐτῆς, ἄς ζητήσουμε νὰ καταλάβουμε ποῖα θῶνε ἡ στάσις τῶν Ῥωσσοῶν καὶ πὺ γενικὰ τῆς ἄλλης Ἀνθρωπότητος ἀπέναντι στὸ Μαξιμαλισμό.

Καὶ θυμᾶμαι στὸ σημεῖο τοῦτο μὲ μιὰ μυστηριακὴ γητεία τί μοῦπε μιὰ χειμωνιάτικη, μιὰ λευκὴ νύχτα στὴ Γενεὴν ὁ Βλαδὶμηρος Λενίν. Στὰ λόγια ἐκεῖνα τοῦ ἱεροφειτῆ τοῦ Ῥωσσοῦ Μαξιμαλισμοῦ νοιώθω πὺς λάμπει καὶ καίγει ὅλη ἡ θεία οὐσία τῆς σημερινῆς προσπάθειας του γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ Κόσμου.

Ἐμεῖς οἱ Ῥώσσοι, ποῦ πήραμε συναισθησὴν τοῦ ἀνθρώπινου προορισμοῦ, ἄρχισε χρυσταλλομορφος καὶ ἀναλλοίωτος ὁ Βλαδὶμηρος Λενίν, μισοῦμε θανάσιμα τὴ σημερινὴ Ἀνθρωπότητα. Ὁ πολιτισμός της, ἡ συνειδησὴς της, ἡ τελικότητά της μᾶς γιομίζουν ἀπὸ περιφρόνησιν. Σήμερον βασιλεύει ἡ ἀριστοκρατία τῆς πονηρίας, τῆς μικροπρέπειας, τοῦ ἀλλοπροσαλλισμοῦ γιὰ τὴν κατάκτησιν τῆς εὐκόλης εὐτυχίας: "Ὅτι βρίζεται δομένο ἀπὸ Ὑψηλὴ Χάρη στοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνο μονάχα σταδιοδρομεῖ μὲ τοὺς νόμους τῆς τελείωσης. Ἡ τέχνη, ἡ μουσικὴ, ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἔρευνα. Ὅτι ὅμως ἀφῆθηκε στὴν ἐλεύτερη βούλησιν τῶν ἀνθρώπων σακατεύτηκε, ἀλλοιόμορφισε καταχωνιάστηκε. Ἡ ἠθικὴ, ὁ κοινωνικὸς καὶ πολιτικὸς βίος τῆς Γῆς. Πάρτε στὸ νόημα τοὺς τὰ λόγια μου. Ἄστε λεύτερη τὴν αἰσθησὴν σας.